

EVROPSKI KODEKS RAVNANJA ZA MEDIATORJE

Ta kodeks vsebuje načela, h katerim se lahko posamezni mediatorji prostovoljno zavežejo. Uporaben naj bi bil za vse vrste mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah.

Tudi organizacije, ki nudijo mediacijo, se lahko zavežejo h kodeksu z zahtevo do mediatorjev, ki delujejo v njihovem okviru, da ga spoštujejo. Organizacije lahko dajo na razpolago informacije o tem, kako podpirajo spoštovanje kodeksa s strani posameznih mediatorjev (kot na primer usposabljanje, ocenjevanje in spremljanje).

Za namene kodeksa je mediacija definirana kot katerikoli proces v katerem se dve ali več strani strinjajo z imenovanjem tretje strani – v nadaljevanju 'mediator' – da bi jim pomagal rešiti konflikt z dogovorom brez sodišča – ne glede na to, kako se ta proces imenuje v državi članici.

Zavezanost kodeksu ne vpliva na izpolnjevanje nacionalne zakonodaje ali pravil, ki urejajo posamezne poklice.

Organizacije, ki ponujajo mediacijo lahko razvijejo bolj podrobne kodekse prilagojene njihovemu specifičnemu kontekstu ali vrsti mediacije, ki jo ponujajo, kot tudi upoštevajoč specifično področje, kot je družinska mediacija ali potrošniška mediacija.

EVROPSKI KODEKS RAVNANJA ZA MEDIATORJE

1. KOMPETENTNOST IN IMENOVANJE MEDIATORJEV

1.1. Kompetentnost

Mediatorji morajo biti usposobljeni in poznati postopek mediacije. Pomembni dejavniki vključujejo ustrezno usposabljanje in stalno izpopolnjevanje ter pridobivanje izkušenj pri mediacijski dejavnosti, upoštevajoč vse ustrezne standarde ali akreditacijske predpise.

1.2. Imenovanje

Mediator se bo posvetoval s strankami glede določitve primernih datumov, ko bi se mediacija lahko izvajala.

Mediator se mora pred sprejemom imenovanja prepričati, če ima dovolj znanja in sposobnosti za izvedbo mediacije, in na zahtevo strank razkriti podatke o svojem znanju in izkušnjah.

1.3 Oglaševanje/promocija mediatorjeve dejavnosti

Mediatorji lahko promovirajo svojo dejavnost na strokoven, pošten in dostojen način.

2. NEODVISNOST IN NEPRISTRANSKOST

2.1. Neodvisnost in nevtralnost

Mediator ne sme delovati, oziroma če je že začel, ne sme nadaljevati, preden ne razkrije vseh okoliščin, ki bi lahko ali bi se zdele kot take, da bi lahko vplivale na njegovo neodvisnost ali ki bi povzročile nasprotje interesov. Dolžnost razkritja velja za mediatorja neprekinjeno - ves čas mediacijskega postopka.

Ta določila veljajo za:

- vsako osebno ali poslovno razmerje z eno od strank,
- katerikoli finančni ali drugi interes, neposreden ali posreden, glede na končni izid mediacije,
- katerokoli delovanje mediatorja ali drugih delavcev njegove firme za eno ali drugo stranko, razen v vlogi mediatorja.

V takih primerih lahko mediator sprejme ali nadaljuje mediacijo pod pogojem, da je prepričan, da bo izpeljal mediacijo povsem neodvisno in nevtralno, z zagotovitvijo svoje popolne nepristranskosti, vendar le z izrecnim soglasjem strank.

2.2. Nepristranskost

Mediator mora ves čas delovati nepristransko in si prizadeva, da se tudi vidi, da je nepristranski do strank in je dolžan v mediacijskem postopku enako služiti vsem strankam.

3. DOGOVOR O MEDIACIJI, POSTOPEK, SPORAZUM IN HONORARJI

3.1. Postopek

Mediator se mora prepričati, če stranke razumejo posebnosti mediacijskega postopka ter vlogo mediatorja in strani v njem.

Mediator mora pred začetkom mediacije še zlasti zagotoviti, da stranke razumejo in izrecno sprejmejo vsebino in pogoje dogovora o mediaciji, zlasti določbe glede zavezanosti k zaupnosti za mediatorja in stranki.

Na zahtevo strank mora biti dogovor o mediaciji sestavljen v pisni obliki.

Mediator vodi postopek na ustrezen način in upošteva vsakokratne okoliščine primera, vključno z morebitno neenakomerno razporeditvijo moči in z načeli pravne države, morebitnimi željami strank in potrebo po hitri rešitvi spora. Stranke se lahko s sklicevanjem na obstoječe predpise ali kako drugače dogovorijo z mediatorjem za postopek, po katerem naj mediacija poteka.

Mediator, če se mu zdi koristno, lahko komunicira s strankami tudi ločeno.

3.2. Poštenost postopka

Mediator mora zagotoviti, da imajo vse strani dovolj priložnosti, da sodelujejo v procesu.

Mediator lahko, če tako presodi, seznaniti stranki in prekine postopek, če:

- bi bil dosežen sporazum, ki se mediatorju zdi neiztožljiv ali nezakonit upoštevajoč okoliščine primera in usposobljenost mediatorja, da poda tako oceno, ali
- če mediator presodi, da ni verjetno, da bi nadaljevanje mediacije privedlo do poravnave.

3.3. Konec postopka

Mediator sprejme vse potrebne ukrepe, da bi zagotovil, da je vsak sporazum dosežen s pomočjo zavestne privolitve pri vseh strankah in da vse stranke razumejo pogoje sporazuma (poravnave).

Stranke lahko brez navajanja razlogov kadarkoli odstopijo od mediacije.

Mediator lahko na zahtevo strank in v mejah svoje pristojnosti pojasni strankam, kako lahko oblikujejo sporazum, da bo izvršljiv.

3.4. Honorar

Kjer to še ni zagotovljeno, mora mediator podati strankam popolne informacije glede načina obračuna honorarja, ki ga namerava uporabiti.

Mediator ne sme sprejeti mediacije, preden vse stranke v postopku ne sprejmejo načel o zaračunavanju njegovega honorarja.

4. Zaupnost

Mediator ohranja zaupnost vseh informacij, ki izhajajo iz mediacije ali so v zvezi z njo, vključno z dejstvom, da se bo ali se je izvajala mediacija, razen če je prisiljen k razkritju po zakonu ali iz razlogov javnega reda. Informacije, ki jih je mediatorju zaupno sporočila ena od strank, ne sme posredovati drugim strankam brez dovoljenja, razen če ga k temu zavezuje zakon.